Reingold Zygmunt

Kategorie: Biografie

Menachem Symcha. Ur. w 1900 r. w Łodzi, gdzie ukończył szkołę średnią. Do 1932 r. był pracownikiem umysłowym i przedstawicielem handlowym. W 1933 r. został przewodniczącym Związku Przemysłowego. Jednocześnie był jednym z partnerów „powszechnej umowy między robotnikami i pracodawcami". Pierwsze trzy miesiące wojny spędził w obozie jenieckim w Luckenwalde, gdzie był starszym grupy więźniów żydowskich. W obozie w Krakowie sprawował funkcję starszego bloku. Do Łodzi powrócił w grudniu 1939 r. Z miejsca zaangażował się w organizację prac Gminy. Powierzono mu utworzenie pierwszego Biura Powołań (vide Biuro powo?a? I),a potem drugiego (vide Biuro powo?a? II), działającego już na terenie getta.

1 maja 1940 r., kiedy zamknięto getto i zlikwidowano powyższe, Reingold został komisarzem pierwszego oddziału Służby Porządkowej (Ordnungsdienst) i jednocześnie mianowano go na stanowisko dowódcy Służby (stąd jego oficjalny tytuł: komendant). W Ordnungsdienst służył do 31 grudnia 1940 r. 7 sierpnia 1940 r., po aresztowaniu szefa Sonderkomanda Hercberga (vide Salomon Hercberg), przekazano mu dowództwo Sonder.

1 stycznia 1941 r. Reingold został przeniesiony do Gospodarczej Służby Porządkowej i wraz z M. Szczęśliwym (vide) został kierownikiem Wydziału Aprowizacji. Jednocześnie przekazano mu zadanie kopcowania ziemniaków i warzyw na Marysinie (vide). Objęcie przez niego tych dwóch odpowiedzialnych stanowisk sprawiło, że zaopatrzenie w getcie zostało unormowane. Reingold zorganizował punkty rozdzielcze i zaprowadził w nich porządek. Dzięki jego działaniom udało się uniknąć błędów z 1940 r. i nie zmarnotrawić zapasów zimowych.

Na mocy zarządzenia Przełożonego Starszeństwa Żydów z 12 marca 1942 r. Reingold został mianowany, przy zachowaniu dotychczasowych stanowisk, szefem tak zwanej Gospodarczej Służby Porządkowej. Bez wątpienia należy do tych nielicznych

gettowych dygnitarzy, którzy nie pozwolili, by władza ich zniewoliła i na każdym piastowanym przez siebie stanowisku pracują uczciwie i wydajnie.

Józef Zelkowicz

W 1919 r. zgłosił sie na ochotnika do wojska i brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Przed wojną mieszkał przy ul. Gdańskiej 23. W getcie zamieszkał z żoną Sarą (ur. 1900) i córką Haliną (ur. 1928) przy ul. Limanowskiego 56, następnie przy Starym Rynku 20/2 oraz w 1944 r. przy ul. M. Curie-Skłodowskiej 5. Rodzina adoptowała dziewczynkę Rachelę Wartską (ur. 1927). Przeżył getto i okupację. Z rodziną oraz rodziną brata Fajwisza dołączył do grupy Wydziału Metalowego wywiezionej do obozu w Stuthofie, następnie w Dreźnie. Wyzwolony w maju 1945 r. w Theresienstadt. W 1949 r. wyjechał do Izraela, gdzie zmarł w 1992 r.

Źródła

Encyklopedia, s. 174.

Tagi

administracja żydowska aprowizacja produkcja

Data aktualizacji: 07-11-2026

Data dodania: 23-04-2025